

quamvis se Commune fectitiē faceret nominari: & sic pars Domini Eccelini non habebat, nisi partem tertiam, & pars Comitum duas. Et in hac conditione per duos annos continuos rexit idem Rambertinus Civitatem. Multum tamen displicebat Domino Nicolao Vicentino Episcopo, qui tunc regebat, & ministrabat Episcopatum Vicentinum, quod Officiales æqualiter, secundum veterem consuetudinem, partibus pro medietate non dabatur. Unde cum successisset huic Dominus Albertinus de Castronovo in Potestatem, pro medietate concessit Officiales partibus, contento Communi prædicto, tamquam iniquo, & fraudulentio Communi. Hic bono modo, & tranquillo statu rexit Civitatem.

Successit huic Dominus Albertus Tetavegla de Vercellis, qui cum & ipse communiter, & bono modo regeret Civitatem, Ugutio Pili, favore Comitum memorati, indignati ob id, quod partem tertiam Officialium non habebat, tumultum movit contra Potestatem, & in ipsum fecit insultum, ipsumque in Palatio Communi tandem expugnavit, quod devotus Potestariam renuntiavit, seque fecit in Potestatem eligi. Exierunt quidam amici Dominorum de Romano de Civitate, & morabantur apud Baxianum, & per terras ipsorum Dominorum de Romano. Sic enim dicto, & facto contemnebat Dominus Ugutio illos de Romano, ac si forent plebei, & populares, omnia obprobria dicens adversus illos cum audacia nimia.

Post suum exitum eligi fecit iterum Dominum Rambertinum de Bomania, ideo quod valde inimicus erat illorum Dominorum de Romano, & quia suo arbitrio aliis temporibus rexerat Civitatem. Cum autem sic regeret Civitatem arbitrio Ugutionis, nullam, vel modicam partem Officialium dando parti illorum de Romano, Dominus Eccelinus indignatione commotus, ob id, quod amici sui taliter sunt destituti, & omni honore privati, & quod taliter (44) vilipendunt. Dominus Eccelinus sumtis militibus, & peditibus de Baxiano, ivit ad Sanctum Petrum Enguti (45), pro læsione faciendâ Vicentinis, & inde revertendo venit ad Bulzanum depradando, & comburendo. Vicentini autem hoc cognito, illi (46) tenderunt insidias, & tacerent ultra Villam Bresanviti expectabant ipsum Dominum Eccelinum transiturum, volentes ipsum capere, vel occidere. Ipse autem hoc cognito, quamvis essent triplo plures, convocavit suos, & dixit illis: *Referamus Deo gratias, quia fecit nobis copiam cum hostibus debellandi: omnis homo sit prudens, & viriliter pugnet cum illis, quia Domino dante eos occidemus, vel capiemus.* Et poenam mortis imposuit fugienti, vel viliter pugnanti. Et sumto (47) magnanimo, dentibus stridens, & more leonis rugiens, videns inimicos, in ipsos impetu facto veloci, ipsi omnes versi sunt in fugam; quamplures de majoribus, & melioribus Civitatis capti sunt per ipsum (48), quos Baxiani, ibi in compedibus, & carceribus fecit custodiri.

Hoc autem fuit primum factum, in quo bellando pugnavit Dominus Eccelinus. Tunc

A venerunt Paduani, & sic composuerunt inter eosdem, quod pars Domini Alberici reversa est ad Civitatem, & captivi sunt de carceribus liberati. In illis diebus Dominus Ugutio Pili factus est amicus Dominorum de Romano, & in illorum partem esse iuravit. Unde in fine Potestarię Domini Rambertini, cum Domini de Romano, & pars sua pugnassent cum ipsa Potestate, & parte adversa, idem Ugutio fuit cum iis de Romano, pugnando contra alios; & tunc, Civitate pro magna parte combusta, vix evasit Dominus Rambertinus. Fuit tamen, bellando apud domum Domini Ugutionis, in fronte vulneratus.

B Huic successit Dominus Gulielmus Amatus, qui, cum venisset in Civitatem, invenit cives undique præliando. Sic tamen auxilio Potestatis Paduę, qui venerat pro rumore sedando, tunc fuit operatum, quod præliis cessantibus, sui regiminis pacifice fecit sacramentum. Et licentiato Domino Rambertino pacifice rexit Civitatem, & bono modo. Sub istius Potestaria Dominus Albericus de Romano Dominam Beatricem duxit in uxorem, & in palatio Communis fecit nuptias, & ipsius Domine virginitatem defloravit. Iterum in fine Potestarię ipsius Domini Gulielmi, Dominus Eccelinus Dominam Ziliam, sororem Comitum Rizardi de Sancto Bonifacio, similiter in uxorem duxit, & Comes Rizardus duxit Dominam Cunizam, sororem istorum Dominorum de Romano. De quo facto Monticuli, & pars Dominorum de Romano valde dubitabant. Verumtamen ipsi Domini dicebant eisdem, quod propter hoc nihil dubitarent, quia eorum amorem perdere non proposuerant; sed potius pro consueto modo, & antecedenti proposito contra omnes illis dabunt auxilium, & favorem.

C Succedit huic Dominus Laurengus (49) de Brixia, vir nobilis, prudens, atque facundus. Hic favebat nimis popularibus, & cuidam Communi fectitiē facto: & in tantum, quod etiam partem Officialium dabat illi Communi. Quapropter Magnates conspiraverunt contra ipsum Dominum Laurengum, inter quos fuerat Dominus Albericus, Comes Albertus, Albertus de Celfano, qui tunc factus fuit amicus Domini Alberici. Et fuerunt etiam omnes Domini de Bregantiis, & plures alii volentes contradicere Domino Laurengo (50). Quod tamquam prudens & discretus, hoc cognito, vocavit ipsos, quod venirent ad sua mandata. Qui cum venire contempsissent, ipsos fecit banniri, & ad offendendum eos se viriliter præparabat. Verumtamen, ut securius de ipsis posset vindictam sumere, tamquam providus & discretus, misit Brixiam pro amicis suis. In cuius succursum venerunt milites ducenti. Et cum vellet contra ipsos equitare, venerunt Paduani, & Frater Jordanus cum illis, & fecerunt ipsos omnes venire in plenâ concione ad mandata ipsius Domini Laurengi, promittendo ipsis Magnatibus (51) conservando eos indemnes à prædicta Potestate: nec enim aliter ad hoc faciendum potuerunt induci. Dominus autem Laurengus statim in eadem concione, præfente ipso Fratre Jordano, & Domino Guidone de Landriano, condemn-

(44) Melius vilipenduntur, sumtis militibus &c.

(45) Alii in Gude.

(46) Pro tetenderunt.

(47) Fortè melius magno animo.

(48) Melius quos Baxianum, missos, ibi &c.

(49) Laurentius, aliis.

(50) Pro quare, nisi qui legere malis, pro quod.

(51) Pro conservare.